

กับแนวคิดของ นาดยา ปิลันธนานนท์ (2546: 4) ที่กล่าวไว้ว่า หลักสูตรที่ใช้วิชาการเป็นฐานของการบูรณาการ เป็นรูปแบบหลักสูตรที่หลอมบางกลุ่มสาระเข้าด้วยกัน ตามแต่วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา จะทำให้เป้าหมาย ทิศทางการจัดการศึกษาของสถานศึกษามีความแตกต่างกันไป สามารถตอบสนองผู้เรียนและท้องถิ่น ได้การวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการครั้งนี้ จึงเริ่มต้นด้วยความสนใจและเต็มใจที่จะร่วมมือกันดำเนินการวิจัย ระหว่างผู้วิจัยกับบุคลากรของโรงเรียนบ้านผาสุก ถือได้ว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดีมาก

1.2 ในการประชุมเชิงปฏิบัติการสร้างรายวิชา กำหนดสาระการเรียนรู้และเขียนคำอธิบายรายวิชา ผู้วิจัยร่วมประชุมกับครูผู้สอน 2 คน ซึ่งรับผิดชอบในการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 1 และช่วงชั้นที่ 2 ผู้วิจัยใช้เวลา 2 วัน ในการประชุมปฏิบัติการ โดยผู้วิจัยอธิบายยกตัวอย่างและให้ครูผู้สอนดำเนินการ ผู้วิจัยตรวจพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง นำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจพิจารณา ผู้วิจัยนำผลการพิจารณาของกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แจ้งให้ครูทราบแล้วร่วมกันปรับปรุงแก้ไขจนสมบูรณ์ ผลงานของครูทั้ง 2 คน ในขั้นตอนนี้สร้างความภาคภูมิใจให้แก่คณะครูเป็นอย่างมาก ที่ผลงานผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ผลการดำเนินการทำให้ได้โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการของโรงเรียนบ้านผาสุก ที่เกิดจากการบูรณาการที่ใช้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเป็นแกนหลัก แล้วนำกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เชื่อมโยงเข้ามา การวางขอบข่ายเนื้อหาและความต่อเนื่องเชื่อมโยงของรายวิชาทำไปตามธรรมชาติวิชาของกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โครงสร้างของหลักสูตรบูรณาการประกอบด้วยรายวิชา 6 รายวิชา พร้อมคำอธิบายรายวิชา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โครงสร้างของหลักสูตรมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน รายวิชาทุกวิชามีเป้าหมาย มีจุดเน้นที่ชัดเจนและมีความหมายกับชีวิตของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Ornstein (1993) ที่กล่าวถึงการคัดเลือกและการจัดเนื้อหาหลักสูตรไว้ว่า ขอบข่ายเนื้อหาที่เรียนในแต่ละระดับชั้น ยึดหลักความกว้างและความลึกของเนื้อหา มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการบูรณาการเนื้อหาวิชาต่างๆ เข้าด้วยกันในแนวนอน เรียงลำดับเนื้อหา ก่อนหลัง การจัดช่วงลำดับในแนวตั้ง ความต่อเนื่องของเนื้อหาในแนวตั้งและความต่อเนื่องระหว่างระดับ ระหว่างชั้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ นาดยา ปิลันธนานนท์ (2546: 8) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดทำรายวิชา หัวใจสำคัญอยู่ที่ชื่อรายวิชา เพราะชื่อรายวิชา จะบ่งบอกเป้าหมาย จุดเน้น ขอบเขตของการเรียนรายวิชานั้น ตามที่ผู้สร้างต้องการ ในบริบทที่มีการกระจายอำนาจ